

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Lykketoft mente, at SF havde kørt en særlig udgave af Mao Zedongs taktik med at kæmpe og forhandle på én gang. Det er da rigtigt nok, det vil jeg da gerne afsløre. Jeg ville sådan set ønske, Socialdemokratiet havde gjort det samme, for hvis man skal vinde en kamp, skal man jo være mange om at slås – og for min skyld meget gerne samtidig med at man forhandler. Mao vandt jo; det kan det også være SF gør i det lange løb.

Men når hr. Lykketoft antyder, at det måske for SF kun var en øvelse det her, en prøve, så vil jeg gerne dementere det. SF har deltaget i forhandlingerne for at nå et resultat, vi kunne stemme for. Det har hele vejen været vores tanke, at det skulle ende med et forlig, som var godt nok til, at vi kunne støtte det. Men så skulle det jo have været et forlig, hvor de sorte pletter var væk, sådan som hr. Svend Auken også lagde op til. Det er de bare desværre ikke. Socialdemokratiet har jo lukket et øje og accepteret en alvorlig social forringelse ved, at man skærer i lønnen på de langtidsledige, så de sorte pletter er ikke væk. Havde de været det, havde det været lettere for os.

Vi er heller ikke enige i Socialdemokraternes beskrivelse af, hvad der er beskæftigelsesvirkningen af det her. Når man kan komme op på så store tal som 15.000-20.000, så er det jo, fordi man tager udgangspunkt i et fiktivt oplæg, som regeringen lavede i august, og som var rædselsfuldt; lad os være enige om det. Men det, der interesserer mennesker ude i verden, er jo ikke en konstrueret beskæftigelseseffekt i forhold til et utrolig ringe udspil fra en regering. Nej, det, der interesserer ude i befolkningen, er, om arbejdsløsheden falder næste år, om der kommer mere beskæftigelse i forhold til den verden, der er den reelle, den mennesker lever i. Og dér har vi jo fået rapporter her i de seneste dage fra både Finansministeriet og Økonomiministeriet, som siger, at arbejdsløsheden næste år vil være 295.000 – det samme i gennemsnit som i 1991 – og det synes vi er et helt utilfredsstillende resultat af en finanslovproces.

Derfor var det ærlig snak, at SF måtte sige: Det forlig er ikke godt nok. Vi satsede på et forlig. Vi har ikke forhandlet på skrømt, men et forlig kan være så ringe, at vi ikke kan støtte det.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det er helt tilfældigt, at jeg får ordet netop nu, hvor hr. Flemming Hansen har talt, men det passer jo egentlig meget godt, for hr. Flemming Hansen søger at fortsætte en debat, vi kom grundigt og godt igennem i går, og som vi har en mulighed for at komme igennem igen i morgen. Men jeg kan forstå på hr. Flemming Hansens udtalelse, at han agter at fortsætte med fremførelse af lodret urigtige virkninger af de CO₂-forslag, der bliver gennemført i morgen.

Det er uomtvisteligt, at der i hvert fald i den aktive del, der er en del af CO₂-pakken i 1992, er en merbeskæftigelse, en øget beskæftigelse. Om der i de følgende år bliver tale om vigende beskæftigelse, er det svært at spå om, men alt tyder på, at den meget, meget lille merbelastning, som CO₂-afgiften betyder for erhvervene, meget let kan modgås ved f.eks. energibesparelser. I øvrigt vil det samlede regnestykke være, at selv med CO₂-afgiften gennemført vil der være faldende afgifter og faldende skatter især på erhvervslivets område, så det er helt uden proportioner, det, hr. Flemming Hansen fører frem. Men det var i øvrigt ikke et spørgsmål, der var stillet til mig.

Det, jeg tog ordet for at gøre en bemærkning til, var hr. Svend Aukens indlæg, som jeg var lidt overrasket over og også lidt ked af, fordi jeg synes, at forhandlingernes forløb har vist, at nogle af de vanskelige relationer, der tidligere har været mellem partier her i Folketinget, og som hovedsagelig, tror jeg, skyldes, at der har været uoverensstemmelser om de årlige finanslove, er blevet ryddet af vejen med det formidabelt gode arbejde, der er udført af samtlige partier i finanslovforhandlingerne. Lytter man til hr. Svend Auken, sidste del af hans indlæg, så skulle man tro, at hr. Svend Auken demonstrerer en kraftig modstand imod det indgåede finanslovforlig. Det begriber jeg ikke. Jeg beklager det. Jeg synes ikke, det er det indtryk, jeg har af Socialdemokratiets deltagelse i forhandlingerne, at det her ikke skulle være godt nok.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det var jo flot, når vi hørte Socialdemokrati-